

Julian Tuwim

Lokomotywa

Zeszyt do kolorowania

BOSZ

Julian Tuwim

Lokomotywa

Zeszyt do kolorowania

Julian Tuwim

(1894–1953) – polski poeta, tłumacz, satyryk i autor tekstów kabaretowych. Urodził się w Łodzi w żydowskiej rodzinie. Współzałożyciel kabaretu literackiego Pikador oraz współtwórca i czołowy przedstawiciel grupy poetyckiej Skamander, która promowała nowoczesną poezję i język zbliżony do mowy codziennej. Znany z lekkości stylu, dowcipu i celnych obserwacji obyczajowych. Tworzył zarówno poezję liryczną, jak i satyryczną.

W okresie międzywojennym współpracował z wieloma warszawskimi kabaretami, m.in. Mirażem, Czarnym Kotem, Qui Pro Quo, Banda, Cyganerią i Cyrulikiem Warszawskim. Był także stałym współpracownikiem miesięcznika „Skamander” i tygodnika „Wiadomości Literackie”. Swoje utwory publikował również na łamach „Zdroju”, „Narodu”, „Kurierza Polskiego”, „Pani” i w pismach satyrycznych: „Cyruliku Warszawskim”, „Szpilkach” oraz w „Ilustrowanym Kurierze Codziennym”. Razem z Antonim Słonimskim i Janem Lecho-niem pisał także dodatki primaaprilisowe do „Kurierza Polskiego” oraz szopki polityczne. Współpracował z Polskim Radiem (w dziale humoru), był członkiem ZAiKS-u,

należał do Związku Zawodowego Literatów Polskich i PEN Clubu.

W czasie drugiej wojny światowej przebywał na emigracji, m.in. we Francji i Stanach Zjednoczonych.

W 1946 roku powrócił do Polski, zajmując się pracami literackimi, przekładowymi i edytorskimi. Publikował m.in. w „Kuźnicy”, „Odrodzeniu”, „Przekroju” i „Szpilkach”. Był dyrektorem artystycznym, a od 1951 roku kierownikiem literackim Teatru Nowego.

Ogromną popularność przyniosła poecie twórczość dla dzieci, jaką uprawiał jeszcze pod koniec lat międzywojennych – pisał teksty piosenek oraz wiersze dla najmłodszych, w których mistrzowsko łączył liryzm z dowcipem, wykorzystując przy tym różnorodne walory języka.

Ławeczka Tuwima
przy ul. Piotrkowskiej
w Łodzi

Lokomotywa – to jeden z najbardziej znanych wierszy Juliana Tuwima, cechujący się wspaniałą rytmiką i powtarzającymi się frazami, nadającymi utworowi niemal muzyczny charakter. Owa muzyczność słów, w połączeniu z niezwykle kolorystycznym opisów, w niesamowity sposób angażuje wyobraźnię dzieci, które – dzięki kolorowance – mogą przenieść swoje emocje i wizję wjeżdżającej na tory, pełnej przedmiotów, zwierząt i ludzi lokomotywy na papier. To idealne połączenie dobrej literatury dla najmłodszych z ich twórczą i kreatywną zabawą!

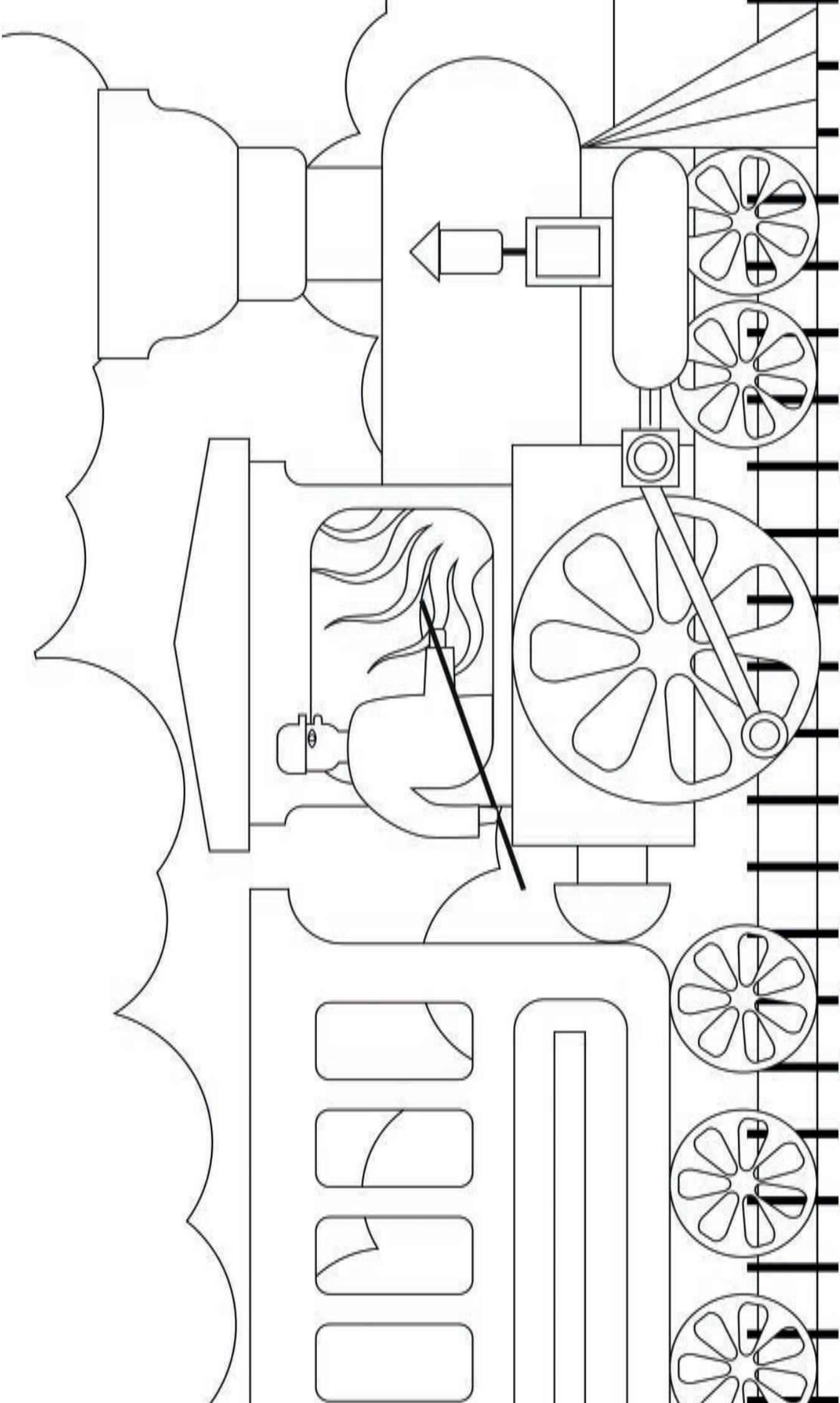

Stoi i sapie, dyszy i dmucha,

Żar z rozgrzanego jej brzucha bucha:

Buch – jak gorąco!

Uch – jak gorąco!

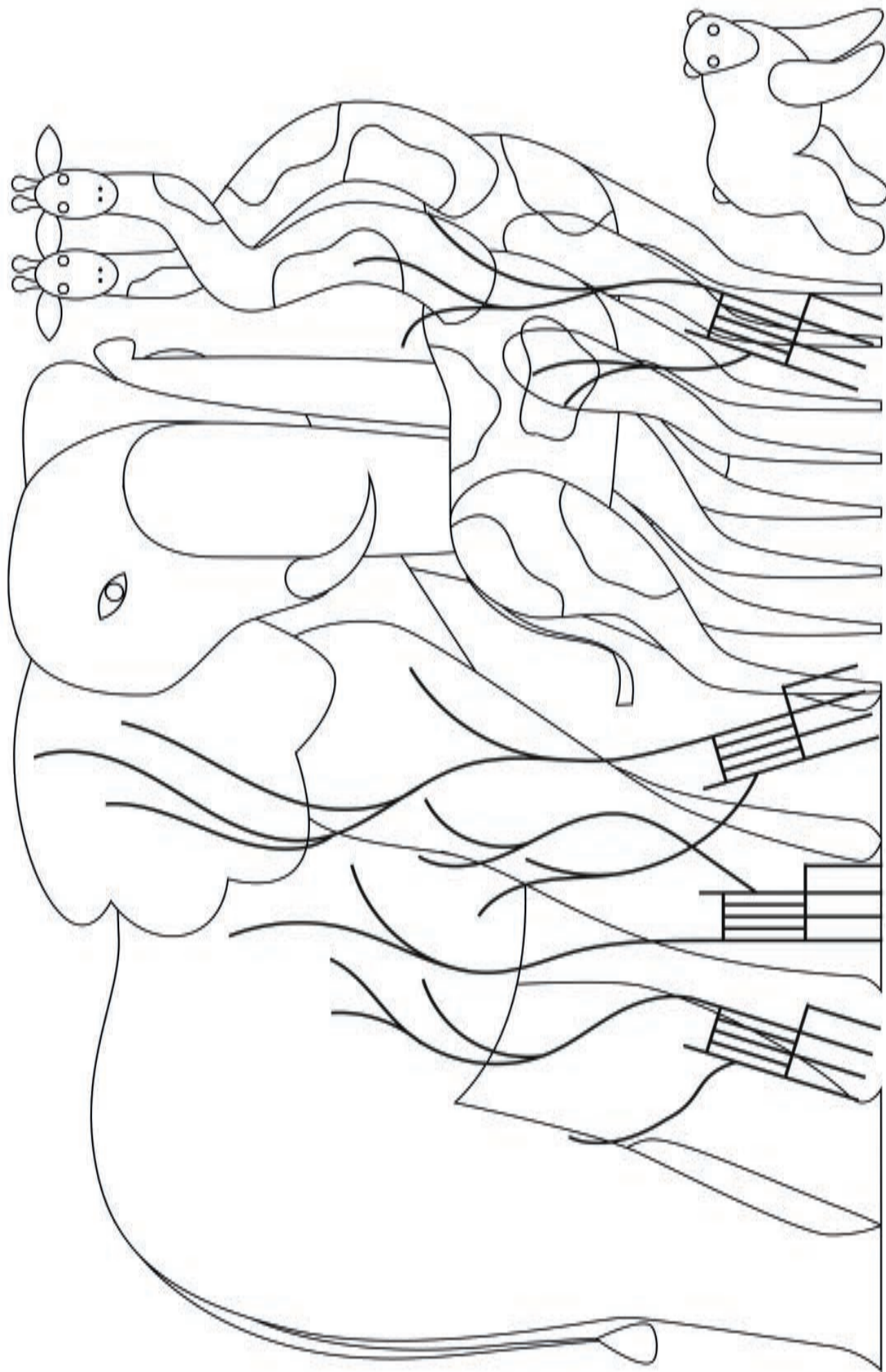

Puff – jak gorąco! **Uff** – jak gorąco!

Już ledwo sapie, już ledwo zipie,
A jeszcze palacz węgla w nią sypie.

W siódmym dębowe stoły i szafy,

W ósmym słoń, niedźwiedź i dwie żyrafy,

